

DIN CUPRINS

**CANALELE DE DESECARE,
POTENȚIALE CORIDOARE ECOLOGICE**

APA DE LUX SAU LUXUL DE A AVEA APĂ

SUSSEY, LA RAPORT!

**IZABELLA
SAU BINECUVÂNTAREA ZĂMBETULUI**

LA MULȚI ANI, TIMIȘOARA!

3 August, a devenit ziua orașului nostru prin Hotărârea Consiliului Local nr. 217 din 1999, marcând momentul intrării trupelor românești în Timișoara, la 3 august 1919 și instaurarea administrației românești.

Așadar, anul acesta sărbătorim 100 de ani de administrație românească la Timișoara. Momentul 3 august 1919 a fost surprins de numeroase personalități ale epocii respective. Am selectat un scurt pasaj din dr. Nicolae Ilieșiu, care în cartea sa „Timișoara Monografie Istorică” povestește ce s-a întâmplat în acele zile în Timișoara:

„Sâmbătă în 2 Aug. 1919, ora 8 dimineața, intră în Timișoara 400 jandarmi români, iar la ora 5 p.m. 500 jandarmi, venind dinspre Lugoj. În Lugoj trupele române intraseră în ziua de 22 Iulie 1919. Duminică în 3 Aug. 1919 trupele române, sub

Duminică 3 August 1919. Trupele armatei române în Timișoara, în frunte cu Șef. Col. Virgil Economu (pe calul împodolit în față).
București din Piața Unirii.

comanda colonelului Economu, intră în Timișoara, în uralele nesfârșite ale populației entuziasmate. Intrarea se face la ora 8,30 pe strada Recașului. La vama orașului, trupele sunt întâmpinate de o mulțime imensă, îmbrăcată în haine de sărbătoare, în frunte cu prefectul Dr. Aurel Cosma, care emoționat de măreția evenimentului istoric, binecuvântează pe cei care vin pentru a restabili o dreptate istorică.”

Convoiul militar, urmat de „mulțimea imensă” se îndreaptă spre Piața Domnului din Cetate, unde urma să se desfășoare ceremonia unirii. Din această zi, de 3 august 1919. Piața Domnului se va numi Piața Unirii.

Instaurarea administrației românești la Timișoara, va aduce în fruntea Primăriei pe primul român care va ocupa poziția de primar: ing. Stan Vidrighin, părintele sistemului de apă și canalizare al orașului nostru, este ales la 1 septembrie 1919, să conducă destinele Timișoarei.

Violeta MIHALACHE

3 August 1919. Trupele armatei române în Timișoara.

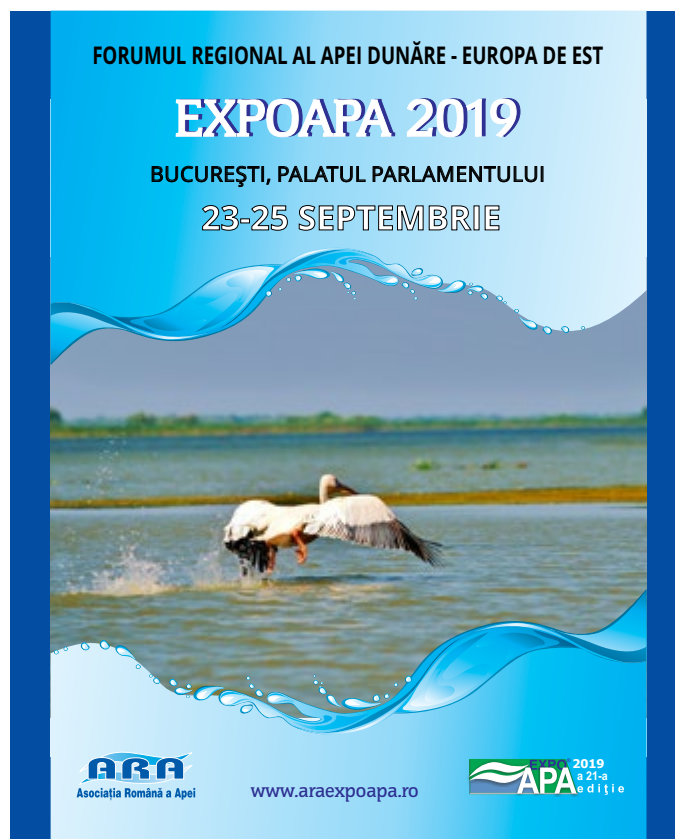
3 August 1919. Trupele armatei române în Timișoara.

Foto: banaterra.eu

Publicație editată de Aquatim
An 11, nr. 120. Tiraj: 1000 exemplare

8/2019

FORUMUL REGIONAL AL APEI DUNĂRE – EUROPA DE EST

Reuniunea anuală a mării familii a apei din România (și nu numai) se apropie. Este vorba de *Forumul Regional al Apei Dunăre – Europa de Est*, ce se va desfășura la București, în perioada 23-25 septembrie. Conferințele tehnice, atelierelor și târgul EXPOAPA, partea a marelui eveniment menționat, aduc în atenția participanților informații de actualitate pentru dezvoltarea sectorului apei din România și țările din regiune.

Expoziția de echipamente și tehnologii specializate pentru sectorul apei, EXPOAPA, beneficiază de un spațiu generos de expunere, unde participanții vor vedea echipamente și instalații pentru apă și canalizare: robinete și vane, pompe inteligente, performante și eficiente energetic, contoare inteligente de apă și energie termică, conducte și cămine din diverse materiale. Sistemele de monitorizare, tot mai importante în managementul sistemelor de apă, vor fi de asemenea, bine reprezentate.

Firmele de specialitate vor prezenta instrumente profesionale de control și monitorizare a calității apei, soluții de monitorizare și detectare a pierderilor de apă, precum și sisteme inteligente de control la distanță, pentru rețelele de apă/canalizare și de management integrat al stațiilor de tratare/epurare.

Prezenți în comunitatea profesională

Conferința tehnico-științifică *Southeast Europe Regional Conference Water Loss 2019* aduce în atenția specialiștilor din exploatare și managerilor aspecte de noutate din practica internațională a managementului pierderilor de apă.

Reprezentanții Aquatim prezintă două lucrări în cadrul conferinței tehnice: *Folosirea unui model hidraulic aplicat unei localități rurale, pentru reducerea apei care nu aduce venituri*, autori Cristina Borca și Cristina Capotescu și *AQUAWAN – Sistem inteligent pentru contoarele de apă cu telecitire, ce utilizează protocolul de comunicare LoRaWAN*, autor Alin Anchidin.

Pe lângă conferința tehnică menționată, forumul abordează și tematici din domeniul conomic, în cadrul seminarului *Finanțarea infrastructurii de apă prin fonduri europene în perioada de programare 2014-2020* și atelierului de lucru economic internațional, toate întâlnirile fiind dedicate stabilirii de contacte, schimbului de idei și informații utile. Prezenți la standul Comitetului Teritorial Vest al Asociației Române a Apei, dar și la ateliere și seminarii, specialiștii Aquatim vor interacționa cu colegi și parteneri instituționali, furnizori de soluții tehnologice, reprezentanți ai ministerelor de resort.

Loredana LEORDEAN

APA DE LUX SAU LUXUL DE A AVEA APĂ

Foto: unwaterlo.ca

**AQUA
NATURA**

Conform *The Guardian*, juriul celei de-a 28-a competiții internaționale dedicate apelor îmbuteliate desfășurate în Statele Unite ale Americii, a acordat anul trecut premiul pentru cea mai bună apă unei mărci australiene de apă, „infuzate cu frecvențele sonore ale dragostei, lunii și spectrului luminos al curcubeului”. Apa, vândută la prețul de 3,30 dolari australieni pe litru, este, conform creatorului său, „elixirul absolut al vieții”. Juriul a mai recunoscut și meritul altei mărci de apă, care costă 90 de dolari sticla și este obținută din icebergurile din Norvegia.

Etichetele extravagante și prețurile exorbitante îi încântă pe cei bogați. Industria apei îmbuteliate „premium”, sortimentul extra-lux, cumpărat pentru „beneficiile asupra sănătății” precum alcalinitatea, cunoaște cea mai mare creștere din sectorul apei îmbuteliate din SUA. Fie că e extrasă de la 3.000 de metri adâncime din Hawaii, fie că provine din izvoarele de pe muntele Fiji și este stropită cu praf de aur, prețul apei de lux are aceeași justificare: cu cât e mai ciudată originea sau mai elaborată pregătirea acesteia pentru consum, cu atât este mai sănătoasă, mai calitativă sau mai delicioasă.

Goana după „apa de lux” are loc în contextul în care lipsa apei constituie o problemă majoră în tot mai multe locuri de pe glob, accelerată de încălzirea globală și de poluare. Se prevede că până în 2025, două treimi din populația lumii va suferi din cauza lipsei apei. Apa îmbuteliată nu este cu nimic superioară apei de la robinet. Cea din urmă este testată riguros și supusă

unor reglementări pe care apa îmbuteliată nu trebuie să le respecte. Iar experimentele au demonstrat că subiecții cărora li s-a dat să bea apă îmbuteliată sau din rețea nu au putut face diferența dintre cele două, în condițiile în care ambele erau în pahare.

ÎNTRE ELIXIR ȘI ANTIDOT

De ce cumpărăm apă îmbuteliată? De ce se cumpără apă scumpă? Conform cercetătorilor de la Universitatea din Ontario, un motiv pentru care apa îmbuteliată este atât de populară ar putea fi și frica ancestrală de moarte. Un studiu socio-psihologic, realizat de Stephanie Cote și Sarah Wolfe referitor la consumul de apă, a demonstrat faptul că frica neconștientizată de moarte poate fi o barieră în calea schimbărilor comportamentale pro mediu. „Lucrurile care ne amintesc de inevitabila noastră dispariție ne fac să fim mai egoiști în exploatarea resurselor naturale”, explică Wolfe, adăugând că oamenii, atunci când se gândesc la moarte, iau cele mai iraționale decizii. Parcă ne gândim: „cum ar putea planeta să moară când eu țin în mână o sticlă de apă atât de curată? Cum aș putea eu să mor când iau așa decizii sănătoase?”

Cote și Wolfe consideră că modul în care se face reclamă apei îmbuteliate – prin asocierea cu starea de bine – o fac să pară antidotul la disperarea existențială.

O marcă de apă folosește bebeluși în reclamă, îndemnându-ne să o bem de mici, o alta ne spune că este îmbuteliată direct la sursă, neatinsă de mâna omului, într-un decor tropical, idilic. Industria apei îmbuteliate face eforturi constante pentru ca produsul vândut de ea să fie considerat opusul morții.

Cu toate acestea, noi, ca indivizi, ne putem schimba obiceiurile luând cu noi de acasă apă într-o sticlă reutilizabilă. Cele două cercetătoare concluzionează că guvernele lumii ar putea face o reclamă mult mai eficientă apei de la robinet promovând-o prin mesaje pozitive și nu amintind, constant, că plasticul din sticlele de apă îmbuteliată înseamnă moarte.

Crina CHIRILĂ

MISTERUL DE LA LACUL NYOS

O zi de august de acum mai bine de 30 de ani rămâne plină de mister... Atunci, lacul Nyos din Camerun a șocat o comunitate întregă și a ucis 1700 de persoane.

În 21 august 1986, localnicii au fost alarmați de un zgomot puternic venit din interiorul apelor și de un puternic cutremur de pământ. Instantaneu, un șuvoi de apă a țâșnit din mijlocul lacului și un uriaș nor alb cu o lungime de peste 100 de metri a acoperit tot. Imediat după episodul înfricoșător, animalele și oamenii au început brusc să leșine. Pe o rază de aproximativ 25 de kilometri, nimeni nu a rezistat atacului misteriosului nor, iar dintre sutele de persoane afectate, doar câteva și-au mai revenit.

Norul a dispărut după două zile, lăsând în urmă aproximativ 1700 de victime umane și mii de animale moarte. Din primele localități atinse de norul ucigaș, doar patru persoane au supraviețuit.

De atunci, lacul și-a schimbat aspectul, dar și numele. Apele au devenit întunecate și pline de plante moarte, motiv pentru care lacul Nyos este cunoscut acum ca și „lacul morții”... Specialiștii nu

Foto: wikimedia.org

sunt siguri nici în prezent de originile dezastrului, cert fiind faptul că norul a fost format în mare parte din dioxid de carbon cu o concentrație extrem de mare. Când o persoană inhalează mai mult de 15 procente de CO₂, survine decesul. Cel mai probabil, dioxidul de carbon a fost eliberat în aer de o erupție vulcanică, erupție ce a dus la prăbușirea unei părți a lacului într-o uriașă cavernă plină cu gaz. Lacul Nyos continuă și în prezent să emane dioxid de carbon, la 33 de ani de la producerea catastrofei.

Crenguța RADOSAV

SUSSEY, LA RAPORT!

ECO

Sussey, pe numele lui întreg *Little Keeper Susquehanna*, adică micul paznic al râului Susquehanna, este un retriever Nova Scoția, în vârstă de 4 ani, cu un „job” mai puțin obișnuit

în lumea patrupedelor. Câinii utilitari, dresați și pregătiți în mod special pentru a ajuta oamenii, în diverse activități, de la anchetele poliției până la terapii asistate, muncesc, cu toată implicarea și seriozitatea, în cea mai mare parte a vieții lor. Contribuția lor la activitățile umane este una valoroasă, date fiind instinctul și simțurile lor extraordinare.

Foto: chesapeakebaymagazine.com

Sussey din povestea noastră își folosește, evident, nasul, în munca lui, de... inspector de mediu, cu specializarea canalizare. O responsabilitate serioasă, ținând cont că bazinul mediu al râului Susquehanna, din Pensilvania, SUA, are o suprafață de 30.000 kilometri pătrați, râul și afluenții săi fiind principala sursă care alimentează golful Chesapeake.

Sussey a fost antrenat să depisteze orice abatere de la mirosul „standard” al apei uzate menajere. Infiltrații, exfiltrații, poluarea canalizării, posibilele contaminări ale solului sau pătrunderea apei uzate menajere în rețeaua (separată!) de colectare a apei de ploaie, toate țin de „fișa postului” lui Sussey, care lucrează în echipă cu Carol Parenzan, unul din cei 340 de „gardieni ai apei” din lume.

Carol îl antrenează pe Sussey cu ajutorul unor bețișoare de urechi înmuiate în apă uzată, mostrele fiind luate săptămânal de la stațiile de epurare din zonă. Bețișoarele sunt puse în cutii metalice cu capac găurit, ascunse pe traseele lor de plimbare. Câinele semnalează prin contact vizual prelungit cu Carol găsierea lor, așa că, de fiecare dată când Sussey se comportă în acest fel, există o mare probabilitate ca el să fi adulmecat o scurgere de apă uzată, un defect de canalizare sau chiar un racord ilegal la rețea.

Retrieverul de Nova Scoția, rasă căreia îi aparține Sussey, este folosit cu succes la vânatoarea de rațe, metoda lui fiind unică – face mult zgomot la malul apei, sărind și alergând, dar nu latră. Păsările sunt atrase de zgomot și ajung astfel în bătaia puștii, după care câinele le aduce la vânătorilor.

Serviciul de mediu canin din Maine este o organizație care antrenează, cu succes, câini și însoțitori, pentru același gen de activitate, încă din 2009. Sussey nu provine de la această școală, fiind pregătit de Carol Parenzan, ce a lucrat la o companie de utilități. Metodele, se pare, au dat roade în ambele cazuri, mai mulți câini antrenați la școala canină din Maine să „adulmece” scurgerile din canalizare fiind folosiți cu succes în proiecte din mai multe state americane.

Dincolo de responsabilitățile sale de „adulmecător” al defectelor canalizării, Sussey este un veritabil ambasador de mediu. Oamenii îl văd la lucru, pun întrebări, află despre riscurile contaminării apei și astfel sunt mai atenți la conservarea mediului.

Loredana LEORDEAN

CANALELE DE DESECARE, POTENȚIALE CORIDOARE ECOLOGICE

Nevoile societății evoluează într-un ritm alert iar pentru o locuire rezilientă și calitativă orașele trebuie să-și adapteze resursele existente în cele mai ingenioase moduri.

Arhitecți, urbaniști și peisagiști din Timișoara atrag atenția asupra unei resurse aproape uitate, cu un potențial ecologic nebănuț: canalele de desecare. Transformarea acestora în coridoare ecologice, cu descrierea detaliată a potențialului existent, este tratată în *Ghidul de bune practici pentru amenajarea coridoarelor ecologice în Polul de creștere Timișoara*, apărut recent și disponibil online, lucrare ce se adresează specialiștilor, administrațiilor locale, dar și locuitorilor orașului.

În prezent, Polul de creștere Timișoara are o resursă neexploată care printr-o planificare strategică, o gestiune sustenabilă și un nivel ridicat de conștientizare publică, poate crea un mediu mai sănătos pentru locuitorii săi și, mai ales, pentru generațiile viitoare.

Înainte de secolul al XVIII-lea, zona Timișoarei era caracterizată de suprafețe mari mlăștinoase, desecate în timp. Lucrările împotriva inundațiilor, realizate de-a lungul râurilor majore, au fost completate de lucrări de desecare realizate de asociații de proprietari. După 1944, numărul acestora crește considerabil pentru intensificarea producției agricole, în 1991 lungimea tuturor canalelor de desecare fiind de 11.542 km.

DE LA ABANDON, LA VALORIFICARE

Astăzi, cursurile de apă minore și canalele de desecare se află într-o situație critică cauzată, în principal, de trei factori: extinderea necontrolată a zonelor construite din periferia orașelor și satelor, lipsa de întreținere a lucrărilor de către organismul care le administrează – Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare – și necunoașterea, de către populație, a rolului și a potențialului canalelor de

desecare. Acești factori produc efecte observabile imediat: inundații, stagnarea apei, colmatări și altele, mai puțin reversibile, pe termen lung.

Însă pe lângă rolul inițial, cursurile de apă și canalele de desecare, datorită sistemului de

comunicare între brațe, oferă o oportunitate unică, aceea de creare a unor coridoare ecologice (verzi-albastre) interconectate. Aceste parcuri continue cresc confortul urban și calitatea vieții și pot aduce multiple beneficii locuitorilor și mediului. Microclimatul, solul, aerul, dar și viața locuitorilor se vor îmbunătăți prin introducerea acestor coridoare ecologice, ce pot asigura zone largi de protecție împotriva inundațiilor, pot regla temperatura și îmbunătăți calitatea aerului, prin bariere de vânt, oprirea prafului și a noxelor. Crearea unor culoare pentru animale și păsări, stimularea mobilității verzi de-a lungul cursurilor de apă și a canalelor de desecare, precum și crearea unor spații de recreere și interacțiune socială sunt alte efecte pozitive așteptate.

Pentru asigurarea unei locuiri calitative, gestionarea coerentă a noilor zone construite trebuie să fie una din prioritățile administrațiilor locale. În zonele tot mai largi ce urmează a fi urbanizate, periferiile orașelor și comunelor, acolo unde rețeaua canalelor este cea mai densă, se pot crea cartiere care integrează natura în mijlocul locuirii, ca un element care structurează țesutul urban, și care oferă o alternativă reală locuirii în oraș prin servicii ecosistemice locale (reglatoare, de mobilitate, educaționale, socio-culturale etc.).

Lucrarea menționată, *Ghidul de bune practici pentru amenajarea coridoarelor ecologice*, descrie rolul utilitar, evoluția istorică a lucrărilor de îmbunătățiri funciare și prezintă măsuri de intervenție și exemple de bună practică pentru crearea coridoarelor ecologice. Cei interesați pot consulta ghidul la: https://issuu.com/home/published/tmva_v2_issuu

Loredana Gaiță

ȘCOALA DE VARĂ AQUADEMICA: CU SATELIȚI, PE URMA... PIERDERILOR DE APĂ

ȘCOALA DE VARĂ Aquadematica, dedicată localizării și reducerii pierderilor de apă din rețelele publice, s-a desfășurat la sfârșitul lunii august la Cluj Napoca.

O inițiativă Aquadematica, găzduită de Compania de apă Someș, ȘCOALA DE VARĂ a reunit peste 50 de participanți, specialiști de la companiile de apă din țară, profesioniștii din sectorul de vânzări și academic, pentru testarea în munca de teren a unor tehnologii inovative, dar și pentru schimbul de bune practici.

„Combinând metodele tradiționale cu tehnologii de ultimă oră, cum ar fi scanarea din satelit, și cu ajutorul celor mai buni „detectivi” ai apei, am identificat peste 30 de defecte ascunse, despre care compania de apă gazdă nu avea nici cel mai

mic indiciu... Încercarea a fost un succes, la fel ca și la întâlnirile trecute, când munca de echipă și tehnologiile inovative ne-au ajutat considerabil!”, a declarat Alin Anchidin, coordonatorul compartimentului Detectie pierderi al Aquatim și organizator al evenimentului.

Exercițiul a adus, așadar, beneficii directe, atât companiei gazdă, prin localizarea defectelor de rețea, cât și cursanților, care au plecat acasă cu mai multe cunoștințe. Dincolo însă de noutățile tehnice, de specialitate, participanții la școala de vară mai au de învățat și alte lucruri, este de părere Alin Anchidin: „Cei care vin la astfel de evenimente lucrează în echipă, au ocazia să coordoneze un proiect, să definească strategii de lucru și să-și perfecționeze abilitățile de leadership.”

L. L.

LA AQUAPIC,... NOI ȘTE@M!

Aquapic a fost gazdă, în perioada verii, pentru mai multe grupuri de copii, participanți la școli de vară, adepți ai unei vacanțe active, care îmbină învățarea de lucruri noi cu activitățile recreative. *Noi ȘTE@M!*, tabăra urbană despre știință și cu știință pentru copii a încheiat seria evenimentelor lunii august la Aquapic.

Întâlnirea Aquapic – Noi ȘTE@M! a fost mai mult decât o simplă vizitare a centrului educațional, tabără urbană de popularizare a științei fiind derulată în cadrul programului Științescu Timișoara ediția 2019, program în care Aquapic este înscris ca partener.

Proiect scris și dezvoltat de un grup de inițiativă compus din Mihaela Tilincă, Laura Coroama Dorneanu și Raluca Selejan, tabăra urbană *Noi ȘTE@M* își propune să arate copiilor că atât știința, cât și literatura sunt două fațete ale culturii, care nu ar trebui despărțite. „Împreună cu 20 de copii care au terminat clasa a VI-a citim, povestim, facem experimente și învățăm să citim, să scriem și să vorbim ca „oamenii de știință” și mai ales ne convingem că inovarea și progresul implică atât imaginație, cât și logică, că Știința și Literatura au același scop comun – cunoașterea universului și dezvoltarea umană”, spun organizatorii taberei urbane.

Tabăra s-a desfășurat pe durata a cinci zile, din care trei zile la librăria *La Două Bufnițe* pentru întâlnirea cu literatura și deprinderea alfabetismului disciplinar, o zi la Aquapic și una la Experimentarium pentru împrietenirea cu chimia și fizica, două științe abordate prin magia... experimentului.

„Vrem să facem copiii să se atașeze de știință și disciplinele științifice, în cazul nostru fizica și chimia, în așa fel încât la școală să fie motivați să le parcurgă cu drag și, nu în ultimul rând, să îi

antrenăm pentru alfabetismul specific disciplinelor științifice, cum să gândească, observe, citească, scrie și prezinte subiectele științifice”, a declarat Mihaela Tilincă.

Ceea ce s-a și întâmplat, în minilaboratorul Aquapic, unde participanții și-au luat în serios rolul de oameni de știință, în cele mai mici detalii, începând cu purtarea halatului, organizarea mesei de lucru, și continuând cu documentarea pe tematica abordată experimental, repetarea experimentelor și interpretarea rezultatelor.

Alăturarea dintre Aquapic și Noi ȘTE@M! a fost, nu în ultimul rând, un fericit prilej de întâlnire, pe „aceleași coordonate”, între oameni din domenii diferite, de la organizații diferite, dar care investesc idei, timp și pasiune în educarea tinerilor. Ambele echipe au rămas, la finalul întâlnirii, cu convingerea că acest proiect este doar începutul unei frumoase prietenii.

Loredana LEORDEAN

IZABELLA SAU BINECUVÂNTAREA ZÂMBETULUI UNEI FETE CU REPERE SOLIDE

Am remarcat-o din start. Se detașă de ceilalți printr-o lumină aparte, ridicată, și nu căzută, pe chipu-i frumos. Cu ea te naști, n-ai cum s-o cauți, ceri și-apoi primești, o ai sau nu. În lumea preponderent masculină a Unității de Implementare Proiecte Europene (UIP) din Aquatim, Iza este o pată de culoare, o bulină de pozitiv și frumos – îi și plac bulinele foarte mult, ca să nu spun cât de bine îi stau –, o față caldă, mereu surâzătoare, chiar și așa, la braț cu destinul propriu, deci cu lupta pentru un permanent „trebuie, se poate!”, căci nimic nu se obține ușor, dar, da, și... nimic nu e imposibil.

Hărăzită cu un prenume de poveste, Izabella noastră poate spune, cu mâna pe inimă, că e mândră de ceea ce a făcut până acum în viață și că mai are măcar tot pe-atâta ambiție să continue. Știe cum e să lupți, din acea perspectivă pozitivă, îi place ținta autodepășirii perpetue, e serioasă, aplicată și dedicată; muncii, în compania pe care o iubește și pe care și-a dorit-o trecută în CV, enorm, respectiv familiei, într-o ecuație originală și extraordinară pe care și-a asumat-o cu atâta fericire, încât merită s-o auziți și să-i vedeți strălucirea. Din ochi, suflet, inimă!

Așadar, Izabella Szigyarto-Salami, 37 de ani, de loc din Marghita, Bihor, de fel mai româncă decât toți românii, îndrăgostită de țara asta și de orașul care a primit-o cu un surâs cuceritor, ca studentă la Facultatea de Hidrotehnică – Amenajări pentru Protecția Apei și Solului, APAS –, ultima generație de APAȘI, vorba ei –, este fata care are șantierul în sânge și programele europene în minte. În orice secundă.

Iza are un master în Optimizarea Sistemelor Hidrotehnice, în cadrul Facultății de Construcții din UPT, a început un doctorat în Sisteme Alternative de Canalizare – Sistemul vacuumat, este diriginte de șantier pentru două categorii de lucrări.

În Aquatim lucrează din anul 2008, la compartimentul UIP. Din 2012, a fost numită responsabil Contract Lucrări Compartimentul Rețele Apă-Canal din cadrul UIP-POS, în 2015 a ajuns șef adjunct al aceluiași Compartiment iar, de anul acesta, este responsabil Contract Lucrări în cadrul

UIP, având în responsabilitate două contracte de pe fostul proiect și două pe POIM.

Rememorează, cu acea lumină pe față despre care vă spuneam, anii de început în Aquatim, pregătirea serioasă de care a avut parte, dinspre șefii ei, dar și căldura cu care a fost primită în companie: „Imediat după ce m-am angajat, am sunat-o pe mama și i-am spus: *mamaaaaa, aici toată lumea se salută cu „Ciao” și nu vorbim cu „dumneavoastră”, e ca într-o familie, sunt deja de-a locului!*”.

Bella Izabella n-a iubit niciodată munca de birou și atât, ci combinația între aceasta și adrenalina numită șantier. Le-a îmbinat dintotdeauna, merge la braț cu ele și acum.

„Înainte de a mă angaja în Aquatim, am lucrat, timp de doi ani, într-o firmă de construcții, cu urmărire de șantier. Da, mergeam și urmăream muncitorii! Cred că n-am știut în ce mă bag (râde), de altfel, primul contact cu ieșirea în teren n-a fost chiar unul ușor! Cu timpul, însă, chiar foarte repede, ne-am împrietenit, au văzut că știu carte și-mi cunosc foarte bine munca, practic meseria acolo am învățat-o. Acolo, m-am călit, dar mi-a plăcut la nebunie! Agitație, șantier, misiunea aceasta de liant între el, birou și instituțiile statului”, povestește, fericită, Iza.

Intrarea în Aquatim a fost o imensă bucurie pentru ea, colegialitățile s-au transformat rapid în prietenii solide, greutățile s-au trecut și se trec împreună, bucuriile se sărbătoresc tot așa. Acum, e singura fată din compartimentul acesta, dar se simte minunat. Zâmbește tot timpul, căci știe că așa se înfruntă sau iubește viața, așa se... bea partea plină a paharului. „Eu am nevoie de motive pentru a fi supărată, nu pentru a zâmbi. Mi-a spus odată o prietenă că, poate, binecuvântarea mea pentru alții este tocmai zâmbetul meu. M-aș bucura să fie așa!”. Așa e, Izabella!

În plan personal, ca-ntr-un basm frumos, în 2015, fata din Marghita s-a îndrăgostit iremediabil de băiatul din gigantul Africii (Nigeria). Iza și David sunt, de anul trecut, soț și soție, extrem de fericiți și uniți precum în jurămintele spuse în acel 13 octombrie. Ușor n-a fost să treacă peste preconcepțiile încă existente, dar replica mamei a

fost vitală pentru Iza: „Dacă te face fericită, e tot ce contează”. Nici tatăl ei nu s-a lăsat mai prejos, odată ce David a acceptat faptul că *pălinca is medicine!* Familiile româno-maghiare-nigeriene s-au sudat rapid, de parcă se știau de când lumea, căci ce-i lumea asta până la urmă dacă nu o continuă căutare, găsire și regăsire, indiferent de limbă sau geografie?

Iza a rămas fascinată de orașul-port Lagos, care are 22 de milioane de locuitori, de culorile Nigeriei, de fericirea pură a oamenilor, de familia lui David, de bucătăria africană, de infrastructură și clădiri, de tot! E îndrăgostită de David și de Nigeria sa, precum iubește România, Timișoara și Aquatim, astfel că se poate declara, fără strop de exagerare, un om fericit.

Despre Iza aș putea scrie pagini. Iubește voluntariatele, în care e implicată de când a terminat facultatea, alături de prietenii ei de la “cercul”... de tricatat, creat ad-hoc pentru a-și ocupa, de pe atunci, timpul cu lucruri utile. Și despre zecile de familii ajutate, din banii lor, pentru a putea trece peste greutăți, dar și despre acțiunile inedite organizate întru omenie.

Ăsta-i cuvântul! Asta-i Iza! Un om frumos. Și bun. Și cald. Și rar. Și e colega noastră cu care ne mândrim. Tare. Dacă o vedeți, priviți-i chipul luminos. E tot ce trebuie pentru a vă asigura o zi senină. Ca ea.

Crenguța RADOSAV

FOTOGRAFIA LUNII

Foto: Felipe Dana/AP, preluată din The Guardian

Imaginea unei nave ce plutește pe ape albastre, alături de un iceberg, în Groenlanda, ar putea să ne bucure într-o zi fierbinte de vară... Să nu uităm însă că ghețarii Groenlandei se tot topesc de peste 20 de ani, și apele mărilor tot cresc...

AQUAȘTIRI

Publicație lunară editată de Aquatim SA

www.aquastiri.ro

Redactor-șef: Loredana Leordean

Redactori: Alin Anchidin

Crina Chirilă

Crenguța Radosav

Cap limpede: Robert Șerban

Design: Loredana Tîrzioru

Tehnoredactare: Alina Guțuleac

Contact: 0256 201370

E-mail: aquastiri@aquatim.ro